

ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:		Főszerkesztő:	Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Helyben: Egész évre . 10 K Fél évre . . . 5 „ Negyed évre 2:50 „	Vidékre: Egész évre . 12 K Fél évre . . . 6 „ Negyed évre 3 „	Dr. HEBRONY JÓZSEF Felelős szerkesztő: RUTTKAY MENYHÉRT	Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája. A lap megjelen minden kedd, csütörtök és szombaton.
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hírlapelárusitónál.			

Mi ellen tiltakozunk?

Biztos tudomásunk nincs róla: vajjon a miskolczi függetlenségi párt megtartja-e holnap a népgyűlést? Akár tartja, akár nem tartja, nekünk hazafiúi kötelességünk megmagyarázni, hogy városunk közönségének miért kell tiltakoznia a katonai javaslatok, vagyis az ugynevezett *véradó ellen?*

Azt mondják a kormányok Bécsben és Budapesten, hogy *kevés a katoná*. Mi pedig azt mondjuk, hogy *nagyon is sok*. A mindentfölemészto katonaság érdekeinek minden alkalommal való előtérbe tolása végre is a militarizmus karjaiba fogja dobni az országot.

Ez ellen tiltakozunk kell!

A főlemelni szándékolt véradó ellen nem azért háborodunk föl, mert ezután *tizenötezerrel több* erős munkaképes fiatal embert vonnak el családjától és élethivatásától, hogy éppen akkor, mikor erejének legteljében van, a császárnak szolgáljon, nem is azért vagyunk fölháborodva a katonaság létszámának emelése miatt, mert ennek a *tizenötezer embernek* a fölruházása, hadiszerekkel és fegyverekkel való ellátása és három éven át való élelmezése tengersok pénzbe fog kerülni, hanem azért, mert a *katonaság emelésében egy veszedelmes rendszernek a megnyilatkozását látjuk*.

Most huszonöt esztendeje, mikor az ujonczozási törvényt csinálták, kimondotta az országgyűlés, hogy a hadseregnek és a haditengerészetnek a létszáma nyolczszázézer főben állapittatik meg. Ezt a törvényt a király szentesítette is és már-már belenyugodott az egész nemzet. Tizenegy év múlva azonban, 1899-ben Tiszának sikerült egy olyan törvényjavaslatot elfogadtatnia, mely a katonaság békelelétszámának nyolczezer emberrel való főlemelését rendelte el. Nagyon furfangosan csinálták a dolgot s nem mondták ki nyíltan, hogy mennyi legyen a katonaság létszáma, csak kiszámították, hogy ezután béke idején 95.000 ember helyett 103.000 emberre van szükség. Ez így is volt tizenkét eszten-

deig. Most azonban ismét előállanak, hogy kevés a katonaság s hogy ezután tizenötezer emberrel több katonára lesz szüksége a császárnak, mint eddig. Megmondják azt is, hogy miért: a monarchia népessége annyira szaporodott, hogy ha tizenkét évvel ezelőtt a lakosság létszámának 1:3,000 ujoncz felelt meg, akkor ma a lakosság megnagyobbodott létszámának legalább is 120,000 ujoncz felelt meg. Azaz: az ujonczozási törvénynek az legyen az alapja, hogy a mint a lakosság létszáma emelkedik vagy csökken, — a szerint emelkedjék vagy csökkenjen a katonaság létszáma is.

Ez így első tekintetre okos dolognak látszik s ezt jónak is találhatják azok, a kik a ma érvényben lévő ujonczozási rendszernek a hívei voltak. Egyébként ez ugyanolyan dolog, mint a kvóta. Egyszer, 1867-ben, a nemzet egy nagylelkűségi rohamában az országgyűlés elhatározta, hogy magáénak vállalja Ausztria adósságait, (amelyeknek egy jelentékeny része akkor keletkezett, most ötvenöt esztendeje, mikor Ausztriának sok katonára, sok puskaporra és ölmogyóra volt szüksége — *Magyarország ellen*).

— Az országgyűlés egy pártja már ekkor is tiltakozott az ellen s tiltakozik azóta mindig, — de azért hűségesen törlesztjük ma is Ausztria államadósságait. — De kérdjük, ha valamit helytelenül tettünk egyszer, vagy tizszer: kötelesek vagyunk ugyanazt a helytelenséget évről-évre mindig elkövetni? Az ujonczok nagy létszámának megajánlásával annak idején éppoly tulzott és indoktalan nagylelkűséget tanusított a nemzet, mint az osztrák államadósság egy részének elvállalásával vagy az u. n. közös költségekhez való hozzájárulás igazságtalan számarányának elfogadásával. Hogy megajánlottak 1878-ban 95,000 ujonczot, végzetes hiba volt; hogy 1889-ben megajánlottak 103,000 ezer ujonczot, még nagyobb hiba volt. S most ezt a hibát úgy akarják jóvátenni, hogy még több ujonczot, 120,000 új katonát akarnak felajánlani? Nem, a hadse-

reg fejlesztésének ez a módja már kissé tulságos.

De eltekintve attól, hogy a katonaság békelelétszámának főlemelése teljesen jogosulatlan, észszerűen s gazdasági viszonyainkra is rendhivül káros: még egy sokkal nagyobb és sokkal súlyosabb szempontból is kifogást emelünk ellene.

Mert a katonaság nagy békelelétszáma s e létszám újabb emelése mirevaló? Védekezés valamely külső ellenség ellen? Korántsem. Kivel lenne most nekünk háborunk? Mindenfelé esend és béke van. Viszonyaink között nem is a külső védekezésre kell a katonaság, hanem a belső béke bizt. sítására. Ausztria nagyon züllick s a hány tartományból áll, jóformán annyi darabra akar szakadni. Csehországban minden pillanatban készen áll a katonaság, hogy átvegye az ország kormányzását, ugyszintén Galiciában is. Grácban szintén. Sőt már minket is megfenyegettek egyszer, hogy a kormányt elesapják s Lobkovitz hadtestparancsnok lesz Magyarország kormányzója. Ha az uralkodó egy pillanatban kiakarná rugni lábait alól az alkotmányt, ezt bizonyára nem tehetné meg másként, csak úgy, ha ostromállapotha helyezné összes országit és tartományait s ez esetben csakis katonai kormányzat volna lehetséges. Ezzel fenyegetik is a cseheket és a lengyeleket ugyszólván mindennap. A viláért sem hisszük, de nem lehetetlen, hogy egy napon ha még sokáig tart az obstrukció, minket is megfenyegetnek vele, nemesak a szabadelvűpárt kulisszái között, hanem nyíltan, az egész ország színe előtt is.

Ezért kell a katonaság létszámát emelni; egyelőre csak tizenötezer emberrel, azután majd többel. A véradó főlemelését szépen eseteli egy nagynevű publicista: „Több lesz a katoná, több lesz a fizettség. Kevesebb lesz a munkás, több lesz a vénlány. Nagyobb lesz az erköletelenség és szapdorodnak a törvénytelen gyermekek. Hatalmasabb lesz a kormány — s gyengébb a szabadság.

Ez ellen kell tiltakozunk!

A vármegyei tisztviselők.

Több mint öt esztendeje már annak, hogy a *közigazgatási tisztviselők* mozgalmat indítottak helyzetük javítása, *fizetésük főlemelése* érdekében.

Borsodmegye törvényhatósága is foglalkozott már ezzel több ízben, de mindhiába. Ott a hol meg kellett volna hallani a kiáltó szót, süket fülekre találtak.

Csütörtökön, e hó 23-án vármegyénk tisztikara ismét értekezletet tartott a fizetésrendezés ügyében. Holnap Budapesten megtartják az országos kongresszust, megírják a kérvényt, azután... azután mi lesz?... Az lesz, hogy azt mondják: *nincs pénz!*

Pedig nézzük csak meg, mit kér a magyar értelmességnek az a tekintélyes része, mely a közigazgatás szolgálatában áll?

Az egyikben a fogalmazói szakhoz tartozó megyei tisztviselők kérik fizetéseiknek oly mértékben való főlemelését, hogy azok is meg tudjanak élni belőle, a kiknek nincs a magyar közigazgatás céljaira feláldozható magánvagyonuk. Hogy például egy alispánnak, aki egy egész megye adminisztrációjának élén áll, legyen legalább annyi fizetése, a mennyi egy harmadrendű színésznek, vagy mint egy másodrendű utazó ágensnek van. A másikban, no ebben még sokkal kevesebbet kérnek, sokkal szerényebb emberek, a vármegyék kezelő tisztviselői, akik megelégednének egyelőre azzal is, hogy az állam nekik 1000 korona minimális és 2000 korona maximális fizetést biztosítson. És ezt is csak azon alapon, mert az a saját tisztviselőire nézve ezt a létminimumot már törvényileg statuálta.

És kéri azért, hogy jusson nekik fizet sükből kenyérre is, miután az, a mit eddig kaptak és kapnak, csak épen arra elég, hogy az állásukban megkivánt társadalmi dekórumot tudják belőle fenntartani. Ez a dekórum tudniillik elsőbb dolog a kenyérnél, mert ez *kötelesség*.

Azt okvetlenül megköveteli a tisztviselőtől az állam és társadalom, hogy tekintélyes legyen a nép előtt, melylyel szemben az

államot képviseli, de azt nem követeli tőle, hogy megtudjon élni. Ez egészen az ő *privát dolga*.

Nem tudjuk eltitkolni, hogy valahány e fajta kérvényeket olvasunk, mindig gondolkozóba esünk annak a felfogásnak jogossága és időszerűsége fölött, mely az ugynevezett „harmadik rend” dolgát immár megoldottnak tekintvén, a század uralkodó társadalmi problémájává a „negyedik rend” kérdését teszi. Ugy érezzük, ugrás volna a társadalmi fejlődésben a munkás-szociálisták kérdésének megoldásába fogni, mielőtt — *sit venia verbo* — a hivatalnoki szociálisták jelentkezése veszedelmét el nem hártjuk.

Ez a szociálisták, igaz, nem fenyeget forradalmakkal, talán még sztrájkokkal sem, de az bizonyosnak látszik előttünk, hogy a nyomorgó és ennél fogva joggal elégedetlen köztisztviselők hallgatag elkeseredése és a közérdek iránti kötelességérzetnek ebből természetesen fejlődő meglazulása sztrájkok és forradalmak nélkül is olyan katasztrófához vezethetnek, melyek a modern állam és társadalom legerősebb oszlopait ássák alá. Hiszen ki tagadhatná, hogy nálunk például maga a munkás-szociálisták kérdése is igen nagy mértékben az adminisztráció kérdése, a minthogy a jelentkezett bajok tulajdonképeni kuforásokban adminisztrációs mulasztásokra és hibákra vezethető vissza s épen ennek folytán egyelőre merőben adminisztráció-

nális eszközökkel orvosolhatók is voltak.

A munkás-szociálisták kérdését jó közigazgatás nélkül a társadalmi és emberi jogrend keretében megoldani nem lehet; már pedig jó közigazgatás elégedetlen, nyomorgó, a megélhetés szerényebb eszközeit is nélkülöző köztisztviselőkkel a legnagyobb utópiák és a legveszedelmesebb illúziók közé tartozik.

Hogy várhatna az állam és társadalom sikeres akcióit olyan törekvésekkel szemben, melyek elégedetlenségéből erednek, olyan közegektől, a kik maguk a legnagyobb mértékben elégedetlenek?

Pedig legyünk őszinték: mennyivel több oka van az értelmiséghez tartozó kishivatalnoknak arra, hogy elégedetlen legyen sorsával, mint a munkásnak, a kivel szemben a társadalom semmi igényt sem támaszt? Manapság alig van már javaférfiban munkás, a ki 100—200 koronát havonként könnyen ne tudna magának megszerezni, a miből aztán úgy él, a hogy akar, senkinek semmi tekintettel nem tartozik.

Ezzel szemben hány meg hány kishivatalnok szolgálja a közigazgatást, a ki egy egész munkáséletet át nem tudja ekkora fizetésig vinni s a kinek e mellett sohasem szabad szem elől téveszteni, hogy az értelmiséghez, tehát az uriosztályhoz tartozik s disztináltabb társadalmi helyzetének legalább látszatát fenn kell tartania. Már pedig hol van a legszerényebb látszat is, a mely-

nek a fenntartása nem követel tőlünk anyagi áldozatokat?

Nem is említjük a munkának, az erkölcsi tehernek azt a folytonos fokozását, a melyet az állami élet természetes fejlődése, a rohamosan szaporodó törvények a gyakorlati életnek folyvást új formában jelentkező igényei róznak a közigazgatási tisztviselők vállaira, nem azt az egyre súlyosbódó felelősséget, mely a közigazgatás terén állandóan napirenden levő visszaélésekből, bünyös üzelmekből háramlik az egész tisztviselői karra s a melynek következményeként valamennyi fölött majdnem ott lebeg egy hajszálon a Damokles kard, mely egy csapással teheti tönkre az egész existenciájukat.

Ezek mind távolról vett érvek volnának a közigazgatási tisztviselők helyzetének tarthatatlansága mellett, ahhoz a lefőbb érvekhez és legnyomósabb beszélő tényekhez képest, hogy ime a magyar intelligenciának van egy ezreket számláló része, mely tanulmányai, becsületes munkája, az állami és társadalmi konszolidáció érdekében évek során át teljesített szolgálatai fejében ma nem mer az államtól többet kérni, mint azt, hogy számára az 1000 korona minimumot és 2000 korona maximumot biztosítsa!

Nem akarunk kombinációkba bocsátkozni a betérjesztendő kérvénynek sorsa felől. Fájdalom, nem szabad kizártnak tartanunk, hogy azoknak eredménye se lesz egyelőre több olyan „elvi elismeréseknél”, a melyenekből utóbbi

időben bőven kijutott a kérvényező tisztviselőknek. Már pedig azt az egyszerű és semmi bizonyításra nem szoruló igazságot, hogy „elvben szívesen vállalnék a fizetését, de tetteleg nem, ez a bajon nem segít”, már harminczkét évvel ezelőtt elmondta a képviselőház budgetvitájában nem kisebb ember, mint Deák Ferencz.

Valamint hogy a Deák Ferencz klasszikus bölcsesége adta meg ugyanakkor egyszersmindenkora a legesattanosabb feleletet arra a kifogásra is, melylyel a tisztviselőknek sorsuk javítására irányuló kérelmei rendszerint találkoznak, hogy t. i. „nincs pénz, gazdálkodni kell, hogy a nép terheit ne szaporítsuk”.

Deák Ferencz azt felelte erre a kifogásra 1871. január 24-én: „Azt mondják, hogy a nép terheit ne szaporítsuk. Igaz, ez elvet én is követem. Gazdálkodjunk ott, a hol lehet. Hanem arról vagyok meggyőződve, hogy az a gazdálkodásnak a legszomorubb, legkártékonyabb neme, ha az ország a maga tisztviselőit oly silányan fizeti, hogy az egyénekben nem válogathat... Vajjon ki fogja ennek kárát valani? Bizonyynyal nem a gazdag emberek, hanem épen a legszegényebbek, kiknek legtöbb szükségük van a tisztviselők támogatására.”

Ezeknél hathatósabb szavakkal mi sem ajánlhatjuk a vármegyei tisztviselők kérelmét a kormány és a törvényhozás figyelmébe.

TÁRCZA.

Emlékbeszéd.

Az „Ellenzék” eredeti tárczája.

Irta és 1903. április hó 12-én, Miskolc Pál arcképleplezése alkalmából elmondotta: Pogány Bertalan d. egyf. al-
elnök.

Mélyen tisztelt közönség!

A miskolczi daláregylet által 1902. év tavaszán tartott közgyűlésben az egyesület választmányának gyöngéd lelkületéről ismert buzgó és lelkes tagja, Tóth Pál tanár ur egy kegyeletes és az ő meleg szívére valló indítványt terjesztett elő, hogy a röviddel ezelőtt elhunyt Miskolc Pálnak az egylet örök emlékezetére méltó karnagyának arcképe, hervadhatatlan érdemei elismerésül a daláregylet számára megfestessék.

E kegyeletes indítványt a közgyűlés egyértelműleg magáévá tévén, a kivitelre s a módoszatok megállapítására a daláregyleti választmány kéretett fel.

Ezen előzmények szolgáltatták t. közönség a magyarázatot a mai ünnepélyes összejövetel tényéhez.

Ma már itt függ a kép, a miskolczi daláregylet fáradhatatlan, ügy-

buzgó és oly korán az enyészet ölére dőlt vezéralakjának, Miskolc Pálnak az arcképe, hogy valahányszor e termekben összegyűlünk mi, az ő itthagott daltestvérei, valahányszor felzendül ajkainkon az édes magyar dal, az ő jóságos arczára tekintve felidézünk az együtt töltött idők édes-bús emlékeit, s kitartást, erőt és bátorságot merítsünk az ő példájából, s tanuljuk, hogyan kell a dal lobogója alatt annak eszméjét hiven szolgálni, s hogyan kell a magyar dalnak híveket szerezni. Álljunk meg azonban egy pillanatra ez arckép előtt, s az emlékezés világánál tekintünk vissza az ő nemeseen eltöltött életére, s nézzük közelebbről, hogy ki volt nekünk Miskolc Pál.

Az 1874. évben szervezett, s ma már működésének 29 ik életévébe lépett koszos daláregylet Miskolc város dalkedvelő, lelkes férfiből megalakulván, azon jobbak között találjuk mindjárt őt is, kik Istentől nyert szép adományokkal, a dalművészetért hevülő meleg szível, a szabadság és hazaszeretetet hirdető magyar dal zászlója alá sorakoztak.

A dalművészet iránti különös szeretet és az ahhoz való meleg ragasz-

kodás már kora ifjúságában megnyilvánult fogékony lelkében, s azt már magával hozta mai pihenőhelyére, a nagyhirű sárospataki főiskolából, hol mint a jogakadémia kiváló és szorgalmas hallgatója és az ifj. énekkar tagja, kiváló zenei tudásával, feltűnő, s valóban ritkaságszámba menő szép tenor hangjával már ott is az elsők közé emelkedett, s érdemeit az ifjúság a nem közönséges kitüntetés számba menő karvezérei állás reá ruházásával méltányolta.

A miskolczi daláregylet megalakulása első éveiben mindjárt mint hatalmas tényező lévén ismertté, a város művelt társadalmi osztályának dédelgetett kedvence lett, s bőven áradt a közönség és a daltársak osztatlan szeretete a kiváló tenorjával mindenkit elragadt Miskolc Pál felé. Ettől fogva életét ama 25 éven át, melyet mint a daltestület tagja, jó és balsorsban annak kebelében eltöltött, az egylet iránti rajongásig menő szeretet és odaadás, az egylet hatalmassá, nagygyá és becsültté tételének hő vágya töltötte be, s ennek elérhetéseért küzdött fáradtságot nem ismerő kitartással, előbb mint a testület titkára, egyszerű, de hatalmas, meggyőző tollával nagy-

ban járulva hozzá a közönség rokonszenvének felköltéséhez és ébrentartásához.

Majd később, midőn az egyleti tagok s a közönség osztatlan bizalma az alelnöki tisztségre hívta el, új tevékenységi terén a testület beléletének minden legcsekélyebb mozzanatára ébren őrködő szemekkel figyelt s az egylet tagjai közötti belbékét és egymás iránti testvéri szeretetet ápoló atyai jóindulattal lelke, mindene lett annak a lelkes csapatnak, mely benne bizott, bajában reá számított, s benne helyezett bizalmában sohasem csalatkozott.

Diadalaink, az országos dalárünnepélyek színhelyén az ő mindenre kiterjedő figyelmével, mint hűséges sáfár, munkált, tett, kapacitált az ő kis családja érdekében — és szava súlylyal birt a legfontosabb kérdésekben is. Szókimondó, egyenes — igazságtalanságot semmiben nem tűrő egyénisége ismertté tették őt az országos ünnepélyeket rendező, s a dalárszövetség belügyeit intéző országos központ előtt is, hol nem egyszer lett irányítója a dalügy szempontjából hasznos és üdvösnek bizonyult újításoknak és terveknek.

Örökre emlékezetes leend előttünk

Az elmaradt népgyűlés. A tiltakozó népgyűlés rendezőségének eljárását lapunk legutóbbi számában bírálattá tárgyává tettük. Erre vonatkozólag dr. Neumann Bertalan úrtól, mint a népgyűlést rendező bizottságnak előadójától a következő választ kaptuk:

Tekintetes Szerkesztőség!

B. lapjuk legutóbbi számának „Elmaradt népgyűlés” című vezércikkében „Egy párt-tag” aláírással a f. hó 19-re hirdetett népgyűlés elhalasztása kérdésében olyan ténybeli tévedések foglaltak, amelyek nekem, mint aki ez idő szerint még a miskolczi függetlenségi pártnak jegyzője és e tiszteből folyólag a népgyűlést rendező bizottságnak előadója vagyok, megjegyzés nélkül hagynom nem lehet.

Előre bocsájtom azt, hogy a személyemmel kapcsolatba hozható kifakadásokra észrevételeket tenni nem kívánok, mert a miskolczi viszonyokkal és egyénnel ismerősök előtt nem kell védekezni az „akarnokság” nem épen hízogó ráfogása ellen, azok előtt pedig, akik az itteni viszonyokat nem ismerik — mintán névleg megjelölve nem voltam — védekezni teljesen felesleges. Felesleges annál inkább, mert a közélet embe-
rének az éfélé támadásokkal szemben érzékenykednie nem szabad.

Engem tehát ezuttal a nyilvánosság elé az vezet, hogy bebizonyítsam az „Ellenzék” t. olvasóközönsége előtt azon tény, miszerint a f. hó 19-re hirdetett népgyűlést nem a szabadelvű, demokrata és szocialista pártokkal felmerült összekülömbözések miatt

az a féltékeny gond és szeretetteljes éber órködés, melylyel a testület tagjait a kivivandó siker érdekében távortartani igyekezett mindentől, a mi annak tekintélyét és tisztességét legtávolabbról is veszélyeztethette volna.

De ha mint az egyület titkára, majd később alelnöke, a testület békességes, bajoktól ment napjaiban erős oszlopa volt, a kire minden időben bizalommal építhettünk — még erősebb, még biztosabb támasznak bizonyult ama nehéz időkben, midőn a dalegylet első nagynevű karnagyának, az országos hírű zeneköltő, Papp Dezsőnek korai elhunytával, vezér nélkül maradt s majd ismét később, midőn a nagy reményekre jogosító Wéber Istvánnak, az oly sokak által méltán szeretett és becsült együleti karnagyunknak kezéből ragadta ki a halál a vezéri pálczát. Eme nehéz időkben együletünk igazán a megpróbáltatás és sürgőség nehéz napjait élte s már-már ott voltunk, hogy letesszük a lantot, melyet a veszteség fájdalma egy időre némává tett s porba hull a diadalmas csatákban sokszor megszűnt lobogónk.

(Vége következik.)

kellett lefújni és a meghívott képviselőket az utolsó órában letelegrafálni.

Bizonyítékom a hozzám intézett következő két sürgöny:

I.

Feladatott Bpest, ápril. 18. 10 ó. 55 p.
Neumann Bertalan ügyvéd Miskolcz.

Holnap saját kerületem tart népgyűlést, sajnálatomra Miskolczra nem mehetek.

Krasznay.

II.

Feladatott Bpest, ápril. 18. 12 ó. 30 p.
Neumann ügyvéd Miskolcz.

Választóim holnapi gyöngyösi népgyűlésre meghívtak, sajnálatom, Miskolczra nem mehetek.

Visontai.

Ezen két rendbeli távirat után, a vasárnapra hirdetett népgyűlést annál inkább el kellett halasztani, mert a mint tudjuk, szombaton egész nap megszakítás nélkül oly kitartóan ontották az ég csatornái a talán nem annyira jótékony, mint inkább ösziességű hideg esőt, hogy semmi kilátás nem volt arra, miszerint a felázott talaju szabad téren egy Miskolcz város népessége számára elegendő megfelelő közönség megjelenjen és pedig különösen akkor, a midőn a Budapestre váró képviselők ünnepélyes fogadásának elmaradásából már előre tudni fogja azt, hogy parlamentai szónokoktól eredő politikai nyilatkozatokat sem lesz alkalma hallani.

Mint hogy tehát a zivataros esős idő épen nem látszott kedvezni annak, hogy kizárólag helyi szónokok szerepeltetésével tartassék meg a népgyűlés, ennél fogva a rendezőbizottság teljesen okadatoltnak tartotta a népgyűlésnek a kedvezőtlen időjárás indokából való elhalasztását a nélkül, hogy csak egy pillanatra is gondolt volna a Demokrata kör hivatalos vagy pedig a szocialisták nem hivatalos állásfoglalásával.

A szocialisták vasárnap közreadott, tehát már korábban kinyomatott röpiratukban kifejtették hazafias (?) magyar (?) álláspontjukat oly modorban és értelemben, hogy a népgyűlés függetlenségi párti rendező bizottsága szomorú megnyugvással ugyan, de bátran vállalja és viseli a felelősséget, a miért a pártnak a népgyűlés sem vezető szerepet, sem hivatalos szónokot nem juttatott.

Hogy a Demokrata kör ezután is inkább azonosítja-e magát a szocialistákkal, sem mint hogy a függetlenségi párt törekvését támogatassa, az e körnek saját benső dolga.

Ezeket tartottam szükségesnek nem is a függetlenségi párt, sőt még nem is a népgyűlést rendező bizottság nevében, hanem e helyeken betöltött állásomból folyólag elmondani és arra kérem az egy párttag urat, ne zárkózzék el okos és önzetlen tanácsaival a függetlenségi párt helyi vezetősége előtt,

hiszen erre annyiszor van alkalma, ahányszor a párt valamit tenni akar.

Hazafias tisztelettel vagyok

Miskolczon, 1908. április 23-án.

A tekintetes szerkesztőség kész szolgája

Dr. Neumann Bertalan.

Az „Ellenzék” szerkesztőségének szívességéből örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy dr. Neumann Bertalan fentebbi nyilatkozatára s az „Ellenzék” legutóbbi számában megjelent cikkem védelmére néhány észrevételt tegyek.

Mindenekelőtt sietek kijelenteni, hogy őszintén sajnálnám a magam részéről, ha multi cikkem bármely részében is személyi vonatkozást keresne dr. Neumann Bertalan.

Én igenis kritika alá vettem a helybeli függetlenségi párt mai vezetését, a mi szerény véleményem szerint nem egészen kifogástalan. Sőt ezt a kritikámat még azzal egészitem ki, hogy a mai pártvezetés egyik legfőbb hibája az, hogy az intéző urak részéről a nagy választmánynak igen sok tagja minden kérdésben, minden alkalommal mellőzve van; minden szervező, előkészítő, rendező, vagy végrehajtó-bizottság, minden alkalommal ugyanazon urakból van összeállítva s így az újabb elemek főfűrészt, elevenebb életet adó fölvétele önmagától ki van zárva.

Hogy tisztán véletlenség-e ez, avagy néminemű szándékosság is van ebben a dologban, — azt az urak tudnak jobban megmondani. Én csupán a tényt konstátálom, az egyszerű, száraz, de kétségbevonhatatlan tény.

Hogy a gyűlés elmaradásának okát a fejletlen rendezésben kereste velem együtt a nagyközönség is, az teljesen kézen fekvő dolog. Más egy népgyűlés és más — tessez azt — egy tavaszi kirándulás; egy népgyűlés megtartását szerintem, a rossz időtől függővé tenni sohasem szabad, s különösen nem az utolsó napon. Ugyanolyan, sőt még rosszabb időben, az ország minden részében tartották a mult vasárnap gyűlést s s ha a nagyközönség a miskolczi népgyűlés elmaradását a helybeli demokrata- és szocialista-párt jogos elégedetlenségével hozta kapcsolatba, az csak természetes dolog. Mert hiszen Krasznai Ferenc és Visontai Soma országgyűlési képviselők lemondása sem a gyűlés elhalasztását jelentő plakátokon nem volt jelezve, sem pedig arról tágabb körben tudomásunk nem volt. Tetszett volna az elhalasztás igazi okát a kiragasztott hirdetőmenyemen, vagy legalább a lapokban közzétenni; de mert ez tényleg nem történt meg, mi egész jogosan kereshetjük másban az elhalasztás igazi okát.

De joggal hibáztatjuk a pártvezetőséget más egyébert is. Mert hiszen mindnyájan tudjuk, hogy az ország politikai válság előtt áll;

rövid pár nap múlva beállhat az ex-lex, a törvényen kívüli állapot. A kormány, jól tudjuk, törvénytelen és anyagi erőnket messze túlhaladó terheket akar a nemzet nyakába varrni s csak egy maroknyi ellenzék áll a nagy többséggel szemben, rendkívüli eszközökkel élve a nemzet létét fenyegető merényletek ellen.

Ebben a kétségbeesett és egyenlőtlen küzdelemben az ellenzéknek régen el kellett volna buknia, ha küszdelmében nem merítene erőt az ország és a nemzet rokonérzéséből.

Az országgyűlés függetlenségi pártját a nemzet lelkesíti, az ország támogatja, onnan merít kitartást és erőt, hogy sikerrel verje vissza a túlhatalom minden merényletét.

Ezért van szüksége a függetlenségi pártnak, hogy ebben a héroszi küzdelemben az ország minden hű polgára segítségére legyen.

Ezért kell, hogy ebben a végső küzdelemben mögötte álljon az egész nemzet. Megyék és városok, községek és faluk, mind hatalmas fegyvertársak ebben a nemzeti önvédelmi harcban.

Az ország és a nemzet általában véve meg is felelt eddig ennek a magaslatos kötelességnek. De nem mindenütt. Miskolcz sem felelt meg máig, pedig elsőrangú vidéki város vagyunk, szinmagyar néppel, független érzésű polgársággal.

Hogy Miskolcz város független érzelmű polgársága nem felelhetett meg eddig ezen hazafias kötelességének, az a helybeli függetlenségi párt vezetőségének a büne. Nagy büne, de még helyrehozható.

Tényekkel mutassák meg az urak, hogy arra a megiszteltó kitüntetésre, a mit mint pártvezérek foglalnak el, méltók és érdemesek. S mi leszünk az első, a kik igaz, benső örömmel hajtunk Önök előtt zászlót.

Maga az „Ellenzék” s annak előkelő olvasó-tábora, ugyszintén mi magunk is készséggel megyünk az urak után, ha valamely magaslatos, nagy eszméről van szó. Az „Ellenzék” is, mi is mindenkor s mindenben rendelkezésükre állunk az uraknak, bármily hazafias tervet akarnának megvalósítani; de tessék komolyan és erős akarrattal meg is valósítani azt, a mit terveznek.

Üres légvárak építésére kaphatók nem vagyunk, de a komoly, igazi munkából szívesen vállaljuk a minket megillető részt.

Egy párt-tag.

UJDONSÁGOK.

Szepessy Mátyás

A tudomány szentelt hajlékának halottja van. A miskolczi ev. ref. főgimnázium homlokzatán lengő gyászlobogó azt a szomorú hírt tudatja velünk, hogy Szepessy Mátyás,

a főgimnázium jeles tanára meghalt.

Korai elhunytát hosszantartó, súlyos betegség előzte meg. Évek során biztos léptekkel közeledett feléje a halál, míg végre csütörtökön, a hó 23-án reggel szeretteinek ápoló karjai között kiszenvedett.

A megboldogult férfit egyike volt a tudomány azon jeles bajnokainak, a kik nagy tudással és buzgósággal nevelik az ifjúságot, a haza reményeit; lelkesedéssel lobogtatják a felvilágosodás fátylát; ámde a nehez, lelket öli munkában hamar elfáradnak és megtörnek. Ő is korán kifáradt és megtört. Még csak 44 évet élt, az élet delén, a férfui kor legszebb szakában szőlította el őt nemes munkája teréről a halál.

Most ott fekszik a sötét ravatolon, mely mellett lefordított fáklyával áll a zokog a tudomány nemtője. A mélyen lesújtott család fájdalomában és veszteségében résztvevő szívek osztozik a kartsárság és tanítványok serege s szomorú érzéssel sóhajtoznak: Miért kellett ennek így történnie?!

Temetése ma délután 5 órakor lesz az Iskola-utcai gyászszobából.

Áldás és béke lebegjen porai fölött!

Az elhunyt haláláról a család a következő gyászjelentést bocsátotta ki:

Özv. négyesi Szepessy Mágyásné szül. négyesi Szepessy Sarolta fájdalomtól megtört szívvel tudatja, hogy a maga mint rokonsága nevében a a felejtetlen hűn szeretett legjobb férj, vő, testvér, sógor és rokonnak négyesi Szepessy Mátyás miskolczi ev. ref. főgimn. tanárnak f. évi április hó 23-ik napján, reggel 8 óra 15 perczkor, életének 44-ik, boldog házasságának 13-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A drága halott hűlt tetemei f. április hó 25-ik napján d. u. 5 órakor az ev. ref. hitvallás szertartása szerint, a miskolczi ev. ref. főgimnáziumból, az avasi családi sírkövezetbe fognak örök nyugalomra tetetni. Miskolcz, 1903. április hó 23. Áldás lebegjen porai felett! Testvérek: özv. n. Szepessy Ferenczné szül. n. Szepessy Borbála, n. Szepessy Béla, neje és gyermekei. Kisházy Gyuláné. n. Szepessy Mária, férje és gyermekei, Hosszúfalussy Miklósné n. Szepessy Etelka, férje és gyermekei. Anyós özv. Szepessy Andrásné szül. Okolicsányi Maria. Sógorok: n. Szepessy József, Bizony Miklósné n. Szepessy Mária, férje és gyermekei, n. Szepessy Pál, neje és gyermekei, Szentmiklóssy Ödönne n. Szepessy Adrienne, férje és gyermekei, Bónis Sándorné n. Szepessy Piroska, férje és gyermekei, Egry Zoltánné n. Szepessy Aranka és férje, özv. n. Szepessy Lenke és gyermekei, n. Szepessy András, neje és gyermekei, Szepessy Orbán.

Av ev. ref. főgimnázium az alábbiakban tolmácsolta gyászát: „A miskolczi ev. ref. főgimnázium előjárósága és tanári kara őszinte fájdalommal tudatja, hogy a főgimnáziumnak 15 éven keresztül buzgón munkálkodott tanára: négyesi Szepessy Mátyás ápril. 23-án reggel hosszas szenvedés után meghalt. Temetése az ev. ref. egyház szertartása szerint folyó hó 25-én délután

5 órakor lesz s porrészei a főgimnázium udvaráról az avasi sírkertbe fognak kísérni. Miskolcz, 1903 ápril 22. Legyen áldott a hű munkás emléke!”

Eljegyzés. Joász Alajos, a miskolczi m. kir. 10. honvédezdrek rokon-szenves főhadnagya, jegyet váltott Baghy Juliska urhölgygel. Baghy, pusztalekehalmi földbirtokos leányával.

Juniális. A miskolczi ev. ref. főgimnázium tanuló ifjúsága f. évi június hó 3-án nyári táncmulatságot rendez a népkerti vígadóban. Remélhető, hogy az idén bővebb részt vehet ifjúság a nyári mulatságokból, mint a múlt évben, midőn a népkerti építkezés miatt alkalmas táncszínhelyiség nem állott rendelkezésére.

A közművelődési egyesület alapszabályai. A Borsod-Miskolczi Közművelődési egyesület tegnap d. u. 4 órakor az alispáni hivatalos helyiségben szűkebb körű értekezletet tartott, melyen dr. Tarnai Gyula alispán, Blassejovszky Ferencz apátplébános, dr. Szentpáli István polgármester, Hidvégi Benő kir. tanfelügyelő, Gálffy Ignác igazgató, dr. Kovács József és Petró József ügyvédek jelentek meg. Az értekezlet tárgyát az egyesület alapszabályainak átdolgozása képezte, mire mint szűkebb körű bizottság Petró József, Gálffy Ignác és Hidvégy Benő kérték fel.

A megyei tisztviselők mozgalma. A vármegyei tisztviselők fizetésrendezése céljából megindult mozgalom vármegyénkben is élénk tevékenységet eredményezett. Borsodvármegye központi tisztviselői csütörtökön, a hó 23-án értekezletet tartottak, melyben az országos központi bizottság által készített fizetésrendezési szabályzatot élénk vita után elfogadták. Tárnyalták és elfogadták a vármegyei tisztviselők országos egyesületének megalakításáról szóló alapszabályokat. Az egyesület célja: a) Összekötő kapcsolatot képezni a vármegyei tisztviselők között. b) A vármegyei tisztviselők, segéd- és kezelő személyzeti tagok jogos és méltányos törekvéseinek támogatása által azok anyagi és erkölcsi helyzetének javulását előmozdítani és biztosítani. A tisztviselők és alkalmazottak anyagi függetlenítése s jogviszonyaik biztosításának előmozdításával, valamint a szakkérdések megvitatásával, szakmunkák kiadásának elősegítésével és terjesztésével, az ország közigazgatásának színvonalát fokozatosan emelni. c) Az egyesületi tagok részére kedvezményeket és előnyöket biztosítani. d) A községi (kör) jegyzők jogos igényeit pártolni és állandóan támogatni. Az országos kongresszus holnap, a hó 26-án Budapesten fog megtartatni, melyen Borsodvármegyét képviselni fogják: dr. Tarnai Gyula, dr. Vadnay Tibor, dr. Katona József és Zsóry Gusztáv.

A miskolczi kerületi betegsegélyzőpénztár 10 éves jubileumának emlékünnepe nem a hó 26-án — mint azt a múltkoriban tévesen jeleztük, — hanem május hó 3-án lesz megtartva s ugyanakkor lesz Kulcsár Károly, az egyesület érdemes elnöke arcképeinek leleplezési ünnepe is. Ez ügyben ma a következő „meghívót” kaptuk.

Meghívó a Kulcsár Károly ur tiszteletére, a Kereskedelmi és Iparkamara dísztermében 1903. május hó 3-án d. e. 11 órakor rendezendő arcképleleplezési ünnepeire, melyet a kerületi betegsegélyző pénztár igazgatósága szeretett elnöke áldásos

és önzetlen elnöki munkálkodásának tizedik évfordulója alkalmából rendez. — Ugyan az nap este 8 órakor a Horváth (Seper) szálló nagytermében társas vacsora, melyre jegyek a kerületi betegsegélyző pénztár irodájában válthatók. Egy teríték ára 3 korona.

Gyapjuvásár Miskolczon. A miskolczi hitelintézet által évenként megtartatni szokott gyapjuvásár ez évben június hó 17-én fog megtartatni, melynél a hatóság képviselőjével a városi tanács által Pallaghy Béla első tanácsnok bízott meg.

Megfelebbezések. Miskolcz város képviselőtestületének a Korona-szálló bérbeadásáról hozott határozatát dr. Frankfurter Sándor, dr. Kürsch Jakab, dr. Holländer Gusztáv, Oberländer Antal városi képviselők megfelebbezték. Bokros Károly az új bérlet azonban ennek dacára nyugodt lelkiismerettel átveszi a hó 28-án a vendéglőt s azt saját neve alatt a hó 30-án meg is nyitja.

Tisztújítás. A miskolczi kiskereskedők társulata általános tisztújító ülését folyó hó 26-án tartja, mely alkalommal Tupler Adolf elnök lemondása folytán Langer Sámuelt jelölték elnökke. Alelnökké Hegedűs Ármán és Robiczek Lipót, pénztárnokká Weiss Vilmos és jegyzővé Schwarcs Árpád jelöltetik.

A gőzmalom nagybodása. A Borsod-miskolczi gőzmalom néhány év alatt magába olvasztotta a szomszédos vármegyék területén fekvő nagyobb malmokat. Hevesmegyéből a hatvanit, Nógrádmegyéből a lossonczi, Zemplénnvármegyéből a segi-malmot már bekebelezte; most pedig Abaujvármegyéből a csányi malmot olvasztotta magába. A csányi malmalom-részvénytársaság csütörtökön, a hó 23-án rendkívüli közgyűlést tartott, melyben a nagyszámú megjelent részvényesek elfogadták az igazgatóságnak a miskolczi gőzmalomba olvadásra vonatkozó jelentését. A Borsod-miskolczi gőzmalom forgalma ezen egyesülés folytán naponta hat vagon buza őrlésével szaporodik.

A városi zeneiskola hangversenye. Városi zeneiskolánk május hó 2-án nagyszabású hangversenyt tart a Korona nagytermében, melynek előkészületei már folyamatban is vannak.

Polgári dalosegylet közgyűlése. A miskolczi polgári dalosegylet évi április hó 26-án vasárnap délelőtt 11 órakor a város háza nagytermében tartja meg évi közgyűlést, melyre a t. pártoló tagokat és az érdeklő közönséget tisztelettel meghívja a választmány.

Adomány a múzeumnak. Borsay Miklós nagykereskedő a „Borsod-miskolczi Múzeum” részére tíz koronát ajándékozott, melyért a múzeum-bizottság ez uton mond hálás köszönetet.

Hírek a m. áll. vasutak köréből. Budapestről jelentik, hogy a m. á. v. igazgatósága a forgalmi igazgatás egyszerűsítése szempontjából felosztatja az összes forgalmi főnökségeket. A budapesti jobbparti üzletvezetőség forgalmi főnökségét már tegnap megszüntették s a személyzetet az üzletvezetőséghez osztották be. Legközelebb felosztják a két budapesti üzletvezetőséget is s ezeknek munkáját az igazgatóság fogja végezni. A fővárosi üzletvezetőségek felosztatása folytán Pozsony üzletvezetőséget kap.

A putnok—visnyói vasut. A putnok—visnyói vasut Borsodvármegyét érintő részén a közigazgatási bejá-

rás f. hó 20—21-én ment végbe, amelyen a vármegyei közigazgatás képviselőjében dr. Tarnai Gyula alispán, Kovács Lajos t. főügyész, Horváth főmérnök, Zsóry György és Vadnay István főszolgabírák és több szakközvegek vettek részt. A hatóság képviselői a közigazgatási bejárás megjelése után tegnapelőtt érkeztek vissza.

Dr. Derczény Imre diósgyőri orvos Lussin szigetéről, — hol üdülés végett időzött — visszaérkezett s orvosi működését megkezdette.

Befogott ebek. E folyó év első három hónapjában a városi gyepmester által összesen 199 darab utcán kóborló eb fogatott be és pusztított el.

A rendez-vous-k utcái. A ki boldog szerelmi idylleknek óhajt szemtanuja lenni, enyhe kikeleti és perzselő nyári napokon délután, vagy még inkább, midőn a csöndes alkonyat leteríti diszkrét hollófényt, ne sajnáljon elfáradni a különben kevés járó-kelőtől látogatott Meggyesalja és Gyöngyvirág utcákra. Sétálgasson ott egy kis ideig vagy valamely esetleg ott lakó ismerősének prótekcziója folytán nézzen ki egy haz ablakán: majd fog látni olyan dolgokat, a miket nem mutogatnak pénzért.

Miskolcz „aranyfátalság”-ának jóvérű képviselői gyakorta megjelennek itt a keblökben felcsapott szerelmi lángot oltogatni — édes kettesben titkon (t. i. nem a világ szemé előtt) imádott hölgyeikkel, a kikkel bizonyos okokból népesebb utcákon tán nem igen óhajtának pompázni. Érdekes jelenet. midőn itt is, ott is feltűnik szíve választottjával egy fiatal, vagy legalább magát fiatalnak érző Rómeó többnyire a társadalom felszínén levő branché-ából, melyből még az uniformis sem hiányzik.

Egy darabig óvatosan nézgettek széjjel, majd midőn a kíváncsi szemek elől biztonságban gondolták magokat, „sans gêne” elkezdnek ölel-közni csókolózni. Sokszor, különösen esténként, igazán oly barátságos scéna fogynak, hogy az utcában lakó és őket titokban szemmel tartó szülők már többször jónak látták gyermekeiket és felnőt leányaik az ablakoktól eltávolítani, illetőleg a jelenetek szemlélésétől elvonni; — szerkesztőségünket pedig e bájos kis légyotokról értesíteni.

Verekedő kucséberék. Marincz József és Zsager Jakab kucséberék jó viszonyban voltak addig, míg sorsuk egy korcsmába nem hozta őket. A Tóth féle vendéglőben találkoztak. Valami apróbb dologon összekaptak s az ebből keletkezett szóharcz közben Marincz hamis lutrizással vádolta társát. Zsager a vádat annyira szívére vette, hogy nekitámadt társának s alaposan helybenhagyta. A verekedő kucséberék ügye a rendőrség elé került.

Hirtelen halál. Id. Dedinszki József helybeli lakos gazdaember felesége tegnapelőtt este, a mint a Kutyor nevű szőlőhegyről hazajött, a Honvéd-utcán levő házánál, hol senki sem volt otthon, az udvaron lerogyott. Egy pár perc múlva szomszédok vetődtek az udvarba, a kik már haldokolva találták Dedinszkinét, ki azután mindjárt meg is halt.

A meglöpött gazdák. A borsodvármegyei Szemere községben f. hó 22-én éjszaka ismeretlen tettesek több rendbeli rablást és fosztogatást vittek véghez. A tolvajok Tusa Lajos és Tóth János szemerei lakosoktól összesen 8 lovat, 2 kocsit és több lóra való szerszámot vittek el. A tettesek kézrekerítése végett a

miskolczi legerősebb

A fu...
ván m...
nagyot...
fállójá...
lőszers...
helybe...
adott.
őrségn...
bizott...
A nyo...
hogy...
vaj. M...

A n...
Partos...
Vikler...
legény...
értette...
lan b...
nosz...
Varg...
Parto...
ban r...
a rég...
Mild...
mar...
sal s...
rics a...
az ök...
czába...
vér. V...
s a k...
máss...
rics...
vállá...
ezutá...
rülés...
beit...
ricse...
dörse...

Sz...
kelő...
tarto...
napo...
ban...
szüle...
tek...
el a...
téstő...
hivat...
men...
isme...
men...
meg...
Aká...
atal...
a m...
tudn...
őszit...
nyi...
gok...
nász...
szon...
ebé...
ru n...
ségi...
tala...
aka...
volt...
ban...
nyu...
ság...
veg...
vat...
köt...
san...
sajt...
vás...
nye...
bud...
zett...
mi...
mar...
Éz...
nek...
J...
szit...
hog...
csá...
dés...
vag...
rék...

miskolczi csendőrpáncsnokság a legerélyesebb nyomozást rendelte el.

A furfangos tolvaj. Mészáros István miskolczi kocsislegény gondolt nagyot és merészet. A gazdája istállójából elcsent egy teljesen új löszerszámot, melyet is aztán egy helybeli ócskásnál 30 koronáért eladott. Ezután panaszt tett a rendőrségnél, hogy valaki az őrizetere bízott istállóból ellopta a löszerszámot. A nyomozás során azonban kiderült, hogy a feljelentő maga volt a tolvaj. Mészáros átadták a bírósághoz.

A nyugalmazott szerető boszúja. Partos Julia csinos cselédleány volt, Viklerics István pedig csinos mesterlegény. Annak okáért ő szívesen megértették egymást és sokáig zavartalan boldog szerelmekben éltek. A gonosz véletlen azonban közbe hozta Varga János közműveslegényt is, aki Partos Juliának Viklericsnél is jobban megértette s kinek sikerült is a régi szeretőt kiűzni a nyergéből. Milyen f. hó 22-én este Partos Julia már az új kedvesével, Varga Jánosmal sétált, a cserben hagyott Viklerics a leány háta megé lopódzott és az öklével egynéhányszor annak arcába csapott úgy, hogy előtölte a vér. Varga a leánynek védelmére kelt s a két legény most elkezdett egymással dulakodni, miközben Viklerics kést rántott elő és Vargát balvállán megszúrta; a késelő legény ezután elmenekült. Partos Juli sérülése jelentéktelen, Varga János sebeit a kórházban bekötötték. Viklericset még azon éjjel elfogta a rendőrség.

Szenzációs esküvő. A főváros előkelő közönségét nagy izgatottságban tartotta egy házassági eset, mely a napokban folyt le egy ismert családban. Az esküvőre a szokásos előkészületek minden irányban megtörténtek s már csak két nap választotta el a fiatal jegyespárt a házasságkötéstől. A vőlegény egy előkelő bankhivatalnok, tele volt adóssággal, a menyasszonyt pedig dúsasztagnak ismerték mindenfelé. Azonban a menyasszony apját üzleti spekulációi megfosztották utolsó állásától is. Akárhogy szerették is egymást a fiatalok, ilyen zilált viszonyok között a menyasszony semmi aron sem akart tudni az esküvőről, mert vőlegénye őszintén megvallotta neki, hogy menyonyi az adóssága. Az összes családtagok és jó barátok elküldték már a nászajándékot és éppen a menyasszony szüleinél lett volna fogadó ebéd. Sürgönyileg lemondták. Szomorú nap volt. Vidámság helyett kétségbeesés! Menyegző helyett boldogtalanság! A vőlegény vigasztalni akarta menyasszonyát. Hiábavaló volt minden kísérlet! Egyszerre azonban egy hangos zokogás és a vigaszt nyújtani akaró hangok közé egy barátságos, idegen hang keveredett. „Ne vegyétek rossz néven, ha ilyenkor hivatalosan alkalmatlankodom, de mi kötelességszerűen gyorsan és pontosan intézzük el ügyfeleink megbízásait. Az a sorsjegy, melyet Önök vásároltak nálunk, főnyereményt nyert.” Ezzel a Török A. és Társa budapesti bankháza kiküldöttje küldte a nagy főnyereményt s így már mi sem állta útját annak, hogy zavartalanul megkössék a házasságot. Ez az eset a fővárosi előkelő köröknek még sokáig emlékezetében marad.

Jó tanács. Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szeressék be Mauthner. Ötön császári és kir. udvari magkereskedéséből Budapestben a „Sétatéri”, vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. Ezeket már 29 éve szállítja

Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bámulatra méltó és gyönyörű sétateret részére.

Rövid használat után nélkülözhetetlen.

Igen alkalmas utazásoknál.

Egészségügyi hatóság által megvizsgálva
Bizonyítvány kelt. Bécsben
1887. júl. 3-án.

Kalodont

nélkülözhetetlen

fogtisztító-szer.

A fogak tisztántartásához csupán szájvizek nem elégségesek. A foghúson mindig ujjalag keletkező ártalmas anyagok eltávolítása csakis mechanikus tisztítással kapcsolatban egy frissítő és antiszeptikus ható fogtisztítószerezettel sikerülhet, minőnek a „Kalodont” már az összes kulturállamokban a leg-sikeresebb használatra bizonyult.

x Bár naponta kerülnek forgalomba s tűnnek el ismét újabb arzenoköcsök, mindig csak a legjobb marad az országszerte ismert, már 10 ik éve forgalomban levő Viola crème, melynek hatása szeplő, májfolt s minden arczbőrtisztatlanság ellen páratlanul áll. Egy tévely 1 korona, hozzá való puritaszappan 70 fill. Kapható egyedül a készítőnél: Szabó Béla pipereszappangyáros, gyógyszer- és illatszerezlemben Miskolczon.

x Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a Ferenc József keserűviz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emelésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferenc József keserűvizet

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udv. fényképezők

Miskolcz,

Városháztér 20.

Külön e célra épített

kényelmes műintézet.

Remek gyermek-

fényképek,

nagyítások

művészi kivitelben. — Platin és akwarelek

bármely kóp után. — Műkedvelők részére

eladó kis gépek és vegyszerek.

Az utolsó egri püspök.

(Gróf Eszterházy Károly)

Sok szellemes dolgot jegyez fel a krónika gróf Eszterházy Károlyról, az utolsó egri püspökről. Élete jótékony és humor volt. A kedély még az uralkodók előtt sem hagyta cserben s jótékonyát valláskülömbőség nélkül minden ember élvezte, kit a sors a különben nem irigyelendő élvezetre szorít.

Gróf Eszterházy Károly székhelye, hős Dobó vára Eger volt. A nemeslelkű főpap volt Egernek jótékony szelleme. Nevét sok más páratlan intézkedései mellett, különösen a nagy-szerű lyceum felépítése és berendezésével örökítette meg.

Az egri lyceumot ritka bőkezűséggel, hazánkban páratlan intézettel alkotta. Európa leghíresebb főiskoláinak mintájára volt ez berendezve, számos helyiségekkel, tágas és díszes termekkel, könyvsajtóval, gazdag könyvtárral, fegyvertárral, mu-

zeumokkal, iskolai színművek előadására teljesen felszerelt színházzal s csillagvizsgáló toronnyal. A három főterem frescodiszítésén három hírneves festő versenyzett; s e falfestmények ma is méltó magasztalás tárgyai.

Az egri lyceum felépítése idejéből jegyeztünk fel egyet-mást a főpap mondásaiból. Az egri lyceum híre II. József császár kíváncsiságát is felkeltette s Egerbe jöven, Eszterházy vezetése mellett, nagy érdeklődéssel szemlélte meg azt.

— Mennyibe került? — kérde a császár.

— Ki van fizetve fölség — válaszolt Eszterházy, a kiről tudva van, hogy az épület befejezése után minden erre vonatkozó számadást, jegyzéket megsemmisített.

— Volt a püspöknek annyi pénze?

— Ha a püspök megszorult, kölcsön kért a gróftól. Annak volt.

— De nagy ur a püspök.

— Az vagyok, fölség. Sum dominus Papae et Mundi.

Mikor Eszterházy megmagyarázta a szójátékot: hogy ő ura „Pápanak” és „Mundi” nevű szakácsának, — az uralkodó elmosolyodott.

— Derék épület. Jó lesz kaszárnának, — faggatózék a császár.

— Felsőleges ur! ezt nem a püspök, hanem a gróf építtette, — válaszolt Eszterházy önértzetesen. Végrendeletében gondoskodott is róla, hogy ha az egri lyceum valaha erdelti, tudományos céljától elvonatnék, az az Eszterházy család birtokába szálljon vissza.

Mikor a templomba lépett a császár, kalapját leemelve, Eszterházy, ki eddig az uralkodót födetlen fővel követte, a templom küszöbén eléje lépett s püspöki kalapját föltéve, így szólt: „Felsőleges, itt én vagyok a fejedelem.”

A császár meglátván az Eszterházyak czimerét, kérde a püspököt. miféle madár az a czimerökben.

— Grifmadár, fölség.

— Hol teremnek ezek a madarak?

— Ahol a kétféjű sasok — viszonzá rögtön Eszterházy.

A császár nem is kötődött többé vele.

Gróf Eszterházy Károly természetes külsejű, nyílt, megnyerő tekintetű, szelíd, nemes arczkifejezésű férfi volt. Magas, puritán jelleme, egyenes, őszinte magyar lelkülete, alattvalóival szemben leereszkedő nyájassága, valóságos buzgaima, szeretetreméltó kedélyessége, szép műveltsége, tudományszeretete s páratlan bőkezűsége által valódi, követésre méltó példaképe marad egyháznagyjainknak s örökké nagy emlékü főpásztora Egernek s az egri egyházmegyének. Mint ritka buzgalom papot, fényesen jellemzi, amit róla, jeles történetírónk Fessler mond; hogy tudniillik a gyónatató székben, mint püspök, órákig elült, a híveket gyónatva. S a papokat, kikről vallásbeli közönyöségét, vagy kötelességmulasztást hallott, udvarába hívatta s hetekig ott tartá, hogy papi kötelességeik szigorú teljesítésében gyakorolják magokat.

Hogy Eszterházy mennyire távol volt minden hiúságtól, mutatja azon körülmény, hogy midőn II. József császár a sz. Istvánrend nagy keresztjét megküldte neki, — nem fogadta azt el.

A más vallásbeliek iránt igen türelmes és nyájas volt; de azért, ha szerit ejthette, nagyon szeretett tértigetni. Különösen szívelt egy igen derék, borsodmegyei kálomista fiskálist, ki gyakran megfordult nála, s kivel örömet eltréfálgatott. Próbálgatta is megtéríteni, bizonyítgatván

előtte, hogy a kath. és reform. vallások közt csak igen csekély a különbség.

— De hát hiszi-e kend. — kérdi egy alkalommal a püspök az ügyvédőt, — hogy az istenben három személy vagyon?

— Hiszem és vallom, — felelé az ügyvéd.

— Hát azt hiszi-e kend, hogy Krisztus isten fia volt?

— Azt is hiszem, kegyelmes uram, hisz az én vallásom is tanítja.

— Hát agy-e, csak a transsubstantziót nem hiszi kend?

— Azt már valóban nem tudom elhinni.

— Pedig látja kend, azzal az erővel azt is elhithetné kend.

Amint egykor a püspök sétálás közben, az egri főutcán végig halad, észreveszi, hogy kedvelt házi orvosa, Keszerffy, házának építése, anyaghiány miatt igen lassan halad. Az építés folyamatát épen ott nézte az orvos is.

— Kend beteg, doktor uram! — szólítja meg Eszterházy.

— Nincs nekem semmi bajom, kegyelmes uram.

— De ha mondom, hogy beteg?

— Mi bajom volna, méltóságos püspök?

— Kőbaja van kendnek — kiáltott Eszterházy nevetve s azonnal kiadta a rendeletet, hogy az orvos házának építéséhez elegendő követ hordjanak.

Eszterházy Károly nem nagy barátja volt a németnek. Értsük meg a dolgot. Nem a német nemzetet, hanem azokat a németeket nem szívelhette, kik boldogító s főképp boldoguló terveikkél minden uton-módon hazánkba tolokodtak s már akkor szép számmal elarasztozták az országot.

Egykor Eszterházy a Dunántul utazván, az est egy kis városban lepte meg, holott a vendéglőben meg is hált. Hajnal felé szokatlan lármára ébred.

— Mi a baj? — kérdi a komornyikától.

— Semmi baj sincs, kegyelmes uram. Csak azon óbégat odakün az ácsorgó nép, hogy az éjjel a vendéglő kertjében egy német vándorló legény egy fára akasztotta fel magát.

— Bár minden fa ilyen gyümölcsöt teremne! — jegyzé meg Eszterházy.

Eszterházy Károly 1799-ben hunyt el Egerben. Ő volt az egri egyházmegye legutolsó püspöke. 1804-ben az egri püspökség érsekséggé emeltetett s az ezóta lefolyt közel 80 év alatt hat érseke volt Egernek.

CSARNOK.

Tavaszi busongás.

Mit ér, hogy már a mult hetekben

Ragyogtak szép tavasznapok,

Ha most megint czinkét fog orruak,

Fogunk pedig csárdást vaczog.

Toronnytól ezernyi varju

Átkozza a betyár idét,

Csonttá fagy a sponót, saláta

És minden, mi korán kikött.

De én nem bánám, bármi gyéres

Szörn le sugarát a nap:

Csak ne vittem vón' még nyaralni

Krauszhez a kabátomat!

Simonides.

Iparteremtés.

Irta a miskolczi demokratákörben márczius 21-én felolvasta: **Kiss Lajos.**

(Folytatás.)

Majd később pedig a vagyonosodás fokozódásával a többi szükségseink kielégítésére is rákerülhet a sor egymásután.

De miféle iparágakat teremthetünk mi itt Miskolczon és Borsodvármegyében? Legyen szabad először is a „Szabadság” 1. évi márczius 4-iki számában *Iparfejlesztés* címmel közölt cikkemből egy idevonatkozó részt ismételnem.

„Mielőbb szükséges lenne modernizálni, nagyítani és kiterjeszteni a *diósgyőri papírgyárat*, a *hámori székgyárat*, a hol aztán újból sok munkás kéz kapna foglalkozást és kenyeret. Általában a hámori völgy sokféle ipar telepévé válhatnék, a mely aztán magához vonná a munkára kész tanuló munkásnépet, amely egymásután ragad vándorbotot Amerika felé.

Néhány ezer koronával lehetne itt alapítani *fehértői- és nyakkendőgyárat*, továbbá *harisnyakötő-műhelyt*. Csak persze kereskedőink hazafiságának kellene segítségül jönnie, hogy az itteni készítményeket állítsák a külföldi helyébe. A Bükk-hegység fakincsét több százszoros kamattal értékesíthetné egy *bot-gyár*, meg egy *fafaragó-műhely*, amelynek készítményei kiszorítanák a cseh, tiroli és svajczi efajta háziipari termékeket.

Mindezeket kicsi kezdetből kiindulva, később folyton bővítve, meg lehetne csinálni. Csak férfiak kellene hozzá, a kik vállalkozásra, tette készen, erőt és hivatást éreznek magokban, dolgozni a magok és a nép érdekében. Közvetlen jutalmok pedig az a telemelő, nyugodt önérték és öntudat leendő, a melyet csak a nemes, munkas élet adhat; de ezenfeül meg amaz igaz hala és elismerés is, a mely a hónapban boldogulást lelő nép kebeléből emelkedik feléjük.

Ezeket szándékozom ez alkalommal kibővíteni, megvallom, nem szakzerű és kimerítő alaposággal, de szerény tudásom körén belől, a legodaadóbb és lelkiismeretes ügyszerezzettel.

A *diósgyőri papírgyár* megnagyobbitását, kiterjesztését sürgőssé teszi az a tény, hogy ez a derék vállalat a jelenlegi terjedelme és üzemkiterjedése mellett, a honi és külföldi megrendeléseknek csak nagyon nehezen, illetőleg vonatottan tud eleget tenni. Pedig azt a természeti kincsét, a melyen alapszik a gyár készítményeinek elsőrendű, kitűnő voltának titka, nagyon érdemes volna megbecsülni és kiaknázni.

A hámori székgyár nagyon ügyesen van berendezve, de kis üzemre, kicsi rezszi mellett. Pedig manapság

már a tőkésített munkagépek korában, azon a helyen egy nagy üzemű gyártelepnek kellene működni, nagy tömegben készítve a versenyképes butorokat. Ilyen munkagépeket pedig az állami vas- és gépgyárak feladata volna készíteni, nem pedig a magánvállalatok elől vonni el a megrendeléseket.

A hámorban egy vállalkozó szel-

lemű ember, kicsi kezdetből kiindulva és kifejlesztve, teremthetne egy *botgyárat*, éppen úgy, mint a hogy a *sayugrócsi botgyár* létesült. Még könnyebben létesíthető volna egy vállalat, a mely apróbb használati eszközöket és *fogpiszkálót* készítene nagy tömegben, hogy ezért ne keltsen az osztrákok és horvátok kezébe küldenünk a pénzünket. Szin-

tén elég egyszerű dolog volna, egy *fafaragó-műhely* létesítése; csak egy ügyes, lelkes ember kellene az élére, egy vezető mester. Segédekkel egyelőre a *székelyudvarhelyi fafaragóiskola* adna, addig is, míg az itteni lakosságból saját maga a vállalat képezne segédekkel.

(Folyt. köv.)

JEGYZÉKE az
55,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:
1.000.000 korona.

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók és készpénzben fizetendők.		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	„	200000
2	„	100000
1	„	90000
2	„	50000
1	„	40000
2	„	60000
1	„	50000
1	„	40000
3	„	30000
3	„	25000
5	„	20000
5	„	15000
36	„	10000
67	„	5000
3	„	3000
437	„	2000
803	„	1000
1528	„	500
140	„	300
34450	„	200
4850	„	170
4850	„	130
100	„	100
4350	„	80
3350	„	40
55,000	nyer. és jut. kor. összegben	14.459,000

Kiváló szerencse Török-nél.

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk. Tíz millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

110.000 sorsjegy 50.000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsolhatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen **Tizennégymillió 459,000** koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat **állami felügyelet** alatt áll.

Az I-ső osztály **eredeti sorsjegyeinek** tervszerű betétjei a következők:

egy nyolczad (1/8) frt	—75	vagyis	150	korona
egy negyed (1/4) „	150	„	300	„
egy fél (1/2) „	300	„	600	„
egy egész (1/1) „	600	„	1200	„

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

folyó évi május hó 2-ig bizalommal hozzánk küldeni.

TÖRÖK A. ÉS TÁRS.

bankháza BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete.

Főarudánk osztálysorsjáték osztályai:
Főüzlet: VI., Teréz-körut 46/a.
Fiókok: 1. Váci-körut 4.
„ 2. Múzeum-körut 11.
„ 3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. és TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget..... korona összegben

utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (bélyegekből) **törleendő.**

Pontos cím:

.....

Mérnöki iroda

SINGER SAMU, Miskolczokleveles mérnök, építési vállalkozó,
Műszaki iroda: Városház-tér 28. szám.Elvállal mindennemű műszaki munkát mint: birtokfel-
mérést és térképezést, gazdaságok be-
osztását, parcellázást, tagosítást, minden-
nemű vasutak és utak nyomjelzését és
építését, csatornázás, alagcsövezés,köz-, magán és gazdasági épületek,
telefonhálózatok, víziművek, hidak, min-
dennemű betonmunkák tervezését, építését.
Levélbeli megkeresésre azonnal válaszol.

Városház-tér 28. Breuer Palota

Mérnöki iroda

Mérnöki iroda

LIPIK Szla oniában
elsőrendű fürdőhely.

Egyetlen jódtartalmu alkalikus hőforrás (65° C.) a kontinensen.

A Ionjavölgyi vasut állomása (Dugosellon át). Azonkívül Pakrac-Lipik déli
vasut állomása (zóna-tarifá).

Kitüntetve: Budapest, Bécs, London, Róma, Brüsszel.

Fényesen berendezett gyógyterem, kávéház és étterem, nagyszabású park,
fedett sétány, téren, kitűnő gyógyszállodák, katonatiszti gyógyház, gyermek-szana-
tórium, pompásan berendezett fürdőépületek, villamos világítás.Felülmúlhatatlan hatású gyomor-, bél- és gégehurutnál, köszvénynél és czuzos bajok-
nál, mindennemű hurutos bántalmaknál, valamint mirigy- és vérbetegségnél.

A fürdőidény alatt nyolcz kiváló orvos rendel.

Lipiki hévvíz szétküldése egyenesen a forrástól, továbbá Édeskút L. ezégtől
Budapesten. — Lipiki forrássó közvetlen a fürdőigazgatóságnál rendelhető.

Bővebb felvilágosítással szolgál

a fürdőigazgatóság.

SZLAVKOVSKY IMRE

takaréktűzhely- és épület-lakatos

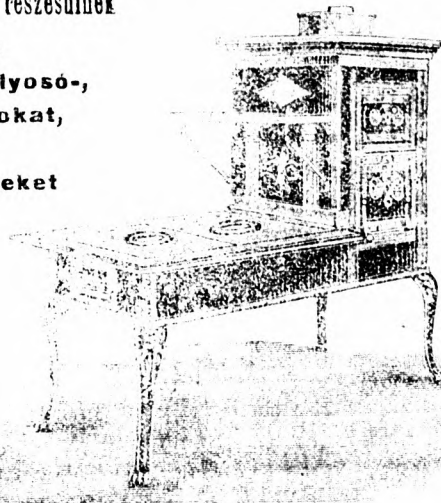
Miskolcz, Horváth-utcza 12.

Alapítottott
1853.

Első miskolczi motorhajtásra berendezett

Alapítottott
1853.**LEMEZ- és LAKATOSÁRU-ÜZLET**Ajánlom újonnan berendezett nagy-zabású műhelyemben készült **elejes**
és **asztal-tűzhelyeimet**, mindenféle nagyság és kiállításban, falazva
kül-, belföldi és majolikás eserepekkel; ugyszintén teljes vasból, csakis a
legjobb anyagból s ezekből állandó nagy raktárt tartok készletben. Abban a
helyzetben vagyok, hogy elegáns és esinos alakban, valamint gondos, czél-
szerű kivitelben mintaszerű és e mellett szolid és tartós munkát allithatok
elő, úgy, hogy bármely szolid konkurrencziával versenyezhetek.

Ismételárusítók kedvezményben részesülnek

Elvállalunk továbbá
épületvasalásokat, folyosó-,
lépcső- és sir-rácsokat,
vaskapukat,
Wertheim-szekrényeketa legegyszerűbbtől a
legdíszesebb kivitelig.Rajzokkal és költségve-
tessel szívesen szolgálók.Kösz-kályhákat
napi 50 fill. díj mel-
lett kölcsön adok.Olcsó tűzhely be-
vásárlási forrás.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél
MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” címzett gyógyszerertárában

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alatt elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kéz bőrnök selyem-puha-ágot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Vénus arczpor, fehér, rózsá és krém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájeessentia** néhány esettel egyszeri száje-öblögető vízbe, kellemes szájezt kölcsönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desiniciálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) sveiczi féscepp. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hobra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőr korpásodást meggátolja, valamint egyéb fejbőr betegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedrője”,** soha meg nem meg nem avasodó, zsirmentes balsamokból készítve, igen kellemes illatú, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszembalsam), biztos hatású és legkönyelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van és közmegelégedéssel használják a
Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.
Szőrvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.
Rüh (rühátka ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes úrjegyzék utasításokkal megküldetik
Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva. A drága külföldi hasonszereket, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal fölülmulják; úgy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapest **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerertára, Király-utcza 12. szám.Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.Kiseb rendeleseknel pénz előre bekiil-
dessel jutányosabban jön.

Ujánásoktól tessenek óvakodni.

Schicht-szappan

Szarvas Védjegy: Kulcs

Legjobb,
legkiadósabb
és ezért a

legolcsóbb szappan. Minden káros
anyagoktól mentes.

Mindenütt kapható.

Vásárlásnál ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ felirattal és a védjegy egyikével el van-e látva.

„Szőlőlugast ültessünk.”

minden ház mellé és házi kertjeinkben.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuzó természetű) mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak

alkalmas fajokat ültettek, azok öven elhatják hazukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fa a mellett a legcsekélyebb gondossággal felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb disze anélkül, hogy legkevesebb helyet is el oglalna az egyébre használható részekből. Ez a leghálhatóbb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó színes fénynyomatú katalógus házként ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja. Kiemelt első szőlőültetvény Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

Kirdeések

jutányos áron
felvételnek

az ELLENZÉK

kiadóhivatalában
Széchenyi-u. 34.

Feltűnést kelt TURUL CZIPŐK

meglepő olcsósága!

Férfi
cizgós czipő
2 frt 40

Női
cizgós czipő
2 frt 25

Férfi
fűzős czipő
2 frt 80

Női fűzős
2 frt 80
Gombos
3 frt 40

Chewrau
czipő
5 forinttól

Gyermek
czipők
80 krtól

**Csin!
Elegancia!
Jó anyag!
Tartósság!**

Magyar munka!

„TURUL” czipőgyár r. t.
főraktára

Miskolcz, Széchenyi-utca 39. szám. Seper-szálló.

WALLAJÓZSEF

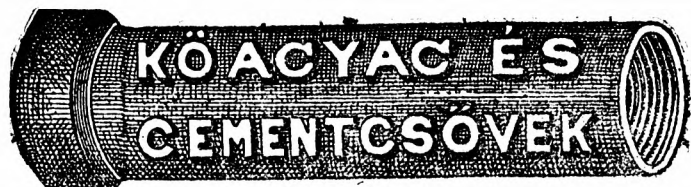
mozaik és csementáru gyára
BUDAPEST,

Rottenbiller-utca 13. sz.

Granit-terazzo
Betonozások
Medenczék
Csatornázások
Szökőkutak
Jászolok

Fayence faburkolati lapok
Aszfalt-tető és elszigetelő lemezek
Keramitlap
Mozaik-lap à la Mettlach
Márvány mozaik-lap

Csement-lap,
Mennyezet-nádszövet
Tűzálló téglák
Portland csement
Roman csement
Terracotta-árak

Koporsó-raktár.

Van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki n. é. közönség tudomására hozni, hogy Miskolczon, saját házámban, volt Fazekas, jelenleg **Jókai-utca 3. sz. alatt**, 1887. évtől fennálló, a mai kor igényeinek megfelelő

koporsó-raktaramat

tetemesen megnagyobbítottam és raktáron tartok a legegyszerűbb fakoporsótól a legdiszesebb érczkoporsóig, ugyszintén gyászkelelékek, **koszoru-szallagokat**, nagy választékban. Elvállalom **temetések rendezését** saját kocsijaimmal **legjutányosabb árakon**.

A helybeli és vidéki közönség b. pártfogását kérve,
maradok tisztelettel

Drevenyák Pál,

koporsó-raktáros, Jókai-utca 3. sz.

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a dusan berendezett legrégibb, nagy

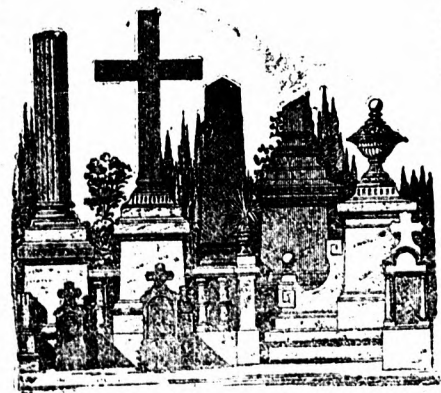
sirkő-raktáramban

mindennemű **márvány**, — **syenit**, **labrador**, **szil-esiai** és **schvéd-granit** és **terméskő** anyagból készült minden alaku **sirkővek** nagy választékban vannak.

Felvállalok **sírszegélyeket** valamint a temetőben levő **régi kövek aranyozását** és **festését** úgy helyben, mint vidéken.

Kivánatra mintáimmal bővebb értesülés végett saját költséggel személyesen megjelenhetek. Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlván,

tisztelettel

Edelstein Herman, kőfaragó.

Miskolcz, Zsolezai kapu 16.